

Miljøministeren (Connie Hedegaard):

Der er intet i det, jeg siger, der skulle berettige til en konklusion, der siger, at jeg udelukker det. Det har jeg ikke gjort, det har jeg ikke gjort i offentlige taler, det har jeg ikke gjort over for KL. Det er helt klart *ikke* udelukket.

Jeg tror bare, forskellen på fru Anne Grete Holmsgaard og jeg er, at noget af det første for fru Anne Grete Holmsgaard er, at man kan sige: Hvis I ikke gør, som vi vil have herinde i Folketinget, så får I et landsplandirektiv. Sådan var det med amterne. Jeg sagde – og det er så forskellen på os – skal vi nu ikke lige først give amterne en chance for at leve op til deres ansvar centralt, og det virkede.

Det er sådan set den samme fremgangsmåde, jeg meget gerne vil have lejlighed til at bruge over for kommunerne. Men jeg har sagt, at der ikke er noget, der er udelukket, herunder heller ikke at vi i sidste ende kan ende med et landsplandirektiv, for jeg er enig med fru Anne Grete Holmsgaard i, at det er vigtigt, at kommunerne ved, at vi mener det alvorligt, og derfor skal de også tage deres ansvar alvorligt.

Formanden:

Så får fru Anne Grete Holmsgaard det sidste spørgsmål.

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Jeg mener, det er fuldstændig afgørende, at kommunerne ved, at det er alvorligt. Det er derfor, jeg gerne vil have at vide: Hvis nu ministeren ikke inden jul vil komme med en færdig køreplan for det, vil ministeren så komme med den umiddelbart efter jul, sådan at vi har den her plan, så vi kan sige, at nu kører det? Jeg vil sige, det jo er en meget lang periode at have haft til selv at klare sagerne i, altså godt og vel to og et halvt år.

Men vil ministeren komme med sådan en plan, og vil der i sådan en plan også indgå en eller anden form for rådgivning til kommunerne?

KL 13.25

Miljøministeren (Connie Hedegaard):

Nu er det jo ikke rimeligt at stå og konkludere på et udvalgsarbejde, som vi har sat i gang i august måned. Umiddelbart efter sommerferien satte regeringen en række kyndige på det her område – organisationer med forstand på og indsigt i det – til at komme med et bud, og de fik frist til udgangen af november. Så jeg vil altså ikke stå her ganske få dage før, de skal komme

med deres rapport, og konkludere, hvad det er, de skal komme med. Så får vi ikke et ordentligt, fornuftigt bud fra de mennesker, som vi selv har bedt om at løse en konkret opgave.

Jeg mener også, vi skal være opmærksomme på, at der skal ligge en plan for, hvordan der skal ligge et pres på kommunerne om, hvordan de vil gøre det, men jeg kan ikke stå og vil ikke stå og love, at den 17. januar eller den 20. januar skal alle kommuner have lavet en plan. Fru Anne Grete Holmsgaard ved ligesom jeg, at kommunerne er overordentlig hårdt spændt for med hensyn til kommunalreformen her omkring årsskiftet, og det er vi nødt til at respektere.

Jeg vil gerne, når jeg har fået buddene, når jeg har haft kontakt med KL om, hvad det er for instrumenter de tager i anvendelse, hvordan de går i gang med det her, give de nye kommuner et par måneder til at komme med deres bud. Men jeg er enig i, at det haster, og jeg er enig i, at hvis kommunerne ikke selv kan finde ud af at løse opgaven, så må andre hjælpe dem.

Spm. nr. US 40**Per Clausen** (EL):

Her i søndags kunne vi i Politiken læse om Cheminova, som producerer og sælger livsfarlige pesticider og giftstoffer i Brasilien. Det er jo ikke første gang, vi hører om Cheminova i den lidt pinlige rolle. Hvis man tænker langt nok tilbage, kom de første episoder allerede offentligt frem i 1997 i Mellemerika, og her i sommer havde vi historierne fra Indien.

Ministeren har helt berettiget givet udtryk for forargelse, skuffelse og vrede – sådan må jeg tolke det – over Cheminovas ageren. Men jeg vil godt høre ministeren, hvad hun rent faktisk har gjort indtil nu, og hvad hun har tænkt sig at gøre for at sætte en stopper for det her, som jo er skadeligt for Danmarks ry.

Miljøministeren (Connie Hedegaard):

Jeg vil gøre det, jeg hidtil har gjort, nemlig begynde med at sige, at i sidste ende er det her et etisk spørgsmål, og det tror jeg hr. Per Clausen er enig i. Det, man sælger i Brasilien, er jo ikke ulovligt efter brasiliansk lovgivning, og vi kan ikke rende rundt på den måde og kontrollere alle mulige landes lovgivning eller blande os i den.